

Den norske regjeringen har også vedtatt å innføre etiske retningslinjer for statstjenestemenn mot kjøp og aksept av seksuelle tjenester.

- Enhver tjenestemann som er på tjenestereise eller annet oppdrag for statens regning så vel i Norge som i utlandet skal derfor avstå fra kjøp m.v. av seksuelle tjenester. Dette gjelder også i tjenestemannens fritid på slikt oppdrag.

Regjeringens handlingsplan og Etiske retningslinjer finnes på <http://odin.dep.no/jd/norsk/publ/handlingsplaner>

Forsvaret har også regler for sine ansatte: ”Norsk personell som tjenestegjør i utlandet plikter å avstå fra kjøp av seksuelle tjenester”.

En rekke organisasjoner som Kirkens Nødhjelp, Norsk Folkehjelp, Flyktningerrådet og Redd Barna har innført lignende bestemmelser for sine ansatte.

Bruk av straff

I kjølevannet av den nordisk/baltiske kampanjen blusset diskusjonen om metoder i kampen mot prostitusjon på nytt opp i Norge. Palermoprotokollens artikkel 9, punkt 5 krever at statspartene skal

”... vedta eller styrke lovgivingsmessige eller andre tiltak, for eksempel utdanningstiltak, sosial eller kulturelle tiltak, bl a gjennom bilateralt eller multilateralt samarbeid, for å motvirke etterspørselen som fremmer alle former for utnytting av personer, særlig kvinner og barn, som igjen fører til handel med mennesker”.

Straffeloven.

I Norge er det tillatt både å kjøpe og å selge sex. Det er forbudt å kjøpe sex av noen som er under 18 år. Hallikvirksomhet er forbudt, inklusive utleie av lokaler til prostitusjonsvirksomhet. Det er også forbudt å annonsere.

I Straffelovens kapittel 19 om Seksuallov-

brudd finnes de viktigste bestemmelsene som omhandler prostitusjon. Straffelovens § 202 forbyr hallik- og utleievirksomhet, i tillegg til annonsering av prostitusjon. Bestemmelsene retter seg først og fremst mot tredjepart som organiserer og legger til rette for at prostitusjon skal kunne foregå. I følge annonseforbudet er det straffbart både å tilby å kjøpe og å tilby å selge sex.

Straffen for halliker og bakmenn er skjerpet gjennom Straffelovens § 224, og er et ledd i ratifiseringen av Palermoprotokollen.

”Den som ved vold, trusler, misbruk av sårbar situasjon eller annen utilbørlig atferd utnytter en person til prostitusjon eller andre seksuelle formål, straffes for menneskehandel med fengsel inntil 5 år. På samme måte straffes den som legger forholdene til rette for slik utnyttelse eller forledelse.

Strafferammen økes til 10 år ved alvorlig grad av menneskehandel. Den så pass høye strafferammen åpner også for mulighetene for utvida etterforskningsmetoder.

Denne paragrafen er ment å skulle ramme trafficking.

Til slutt stilte Marit Kvamme spørsmålet om kriminalisering av kjøp kunne være et effektivt virkemiddel i kampen mot prostitusjon. Hun svarte bekreftende på spørsmålet ved å sitere Ragnhild Hennum, Institutt for kriminologi og retts sosiologi, UiO, fra et møte som var holdt to dager tidligere. Hun siterte også professor Sheila Jeffreys som hadde tatt for seg ”Tilfellet Australia” der bordell og hallikvirksomhet er legalisert i flere områder.

Når det gjelder videre oppfølging av saksområdet fra NKF's side vises det til referatet fra landsstyremøtet ovenfor. Det vises også til forrige Kvinnesaksnytt (nr.1-2003) der NKF's uttalelse om å kriminalisere horekundene står sitert.